

JUDr. MICHAL RAČOK
advokát

DOŠLO DNE

6. 3. 07

14C 86/2006 - 37

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 3. 2007

OKRESNÍ SOUD V KLADNĚ

dne 14. 5. 2007

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně je vykonáván
Okresní soud v Kladně

dne

24-05-2007

Okresní soud v Kladně rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Evženií Vodovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce JUDr. Michala Račoka, advokáta se sídlem Štěpánská 49, Praha 1 jako správce části dědictví po zůstaviteli Antonínu Rychtaříkovi, zemřelém dne 24.3.2003 proti žalovanému Karlu Pýchovi, nar. 15.7.1960, bytem Jiráskova 170, Jáchymov, t.č. věznice Plzeň o zaplacení 500.000,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 500.000,- Kč s 6,5% úrokem z prodlení od 7. 4. 2006 do zaplacení a na nákladech řízení částku 20.000,- Kč a to vše do 15-ti dnů od právní moci rozsudku.

II. Co do úroku z prodlení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou v každém kalendářním pololetí a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí zvýšené o sedm procentních bodů z žalované částky od 7. 4. 2006 do zaplacení se žaloba zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se na žalovaném domáhal zaplacení uvedené částky s příslušenstvím s tím, že usnesením zdejšího soudu ze dne 21.3.2003 č.j. D 671/2003 – 335 byl jmenován správcem části dědictví po Antonínu Rychtaříkovi, posledně bytem Velvary 239, který zemřel dne 24.3.2003. V tomto usnesení byl vymezen rozsah úkonů, která je oprávněn při správě části dědictví činit tak, že je mimo jiné povinen vymoci pohledávku, která je předmětem tohoto řízení na žalovaném. Dědické řízení po zůstaviteli je vedeno u zdejšího soudu pod spisovou značkou D 671/2003. Žalovaný vylákal dne 23.10.2001 od zůstavitele finanční částku ve výši 500.000,- Kč pod smyšlenou záminkou, že tuto částku potřebuje jako zálohu za účelem vyřízení úvěru pro zůstavitele ve výši 20.000.000,- Kč, který slíbil vyřídit do následujícího dne, přičemž tento úvěr nevyřídil a převzatou finanční částku nevrátil. Dne 2.1.2002 uzavřel žalovaný se zůstavitelem dohodu o uznání dluhu dlužníka, v níž potvrdil převzetí výše uvedené částky a konstatoval, že z ní nebylo nic zaplaceno. Žalovaný byl mimo jiné pro shora uvedené jednání pravomocně odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 12.1.2005 č.j. 3T 54/2004 pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,3 písm. b) tr. zákona. V trestním řízení vyšlo najevo, že žalovaný uvedl zůstavitele, pokud jde o slib vyřízení úvěru ve výši 20.000.000,- Kč v omyl. Z uvedeného vyplývá, že přijetím částky 500.000,- Kč od zůstavitele na jeho úkor se bezdůvodně obohatil a musí podle § 451 odst. 1 občanského zákoníku toto obohacení vydat. Tento případ by bylo možno posoudit i podle ustanovení odpovědnosti za škodu podle § 420 a násl. občanského zákoníku, která byla zůstaviteli způsobena úmyslným jednáním, přičemž zůstaviteli vznikla škoda ve stejné výši, kterou byl žalovaný povinen zůstaviteli nahradit.

Soud vyzval žalovaného, aby se k žalobě vyjádřil, žalovaný uznal částku 500.000,- Kč s příslušenstvím, které dluží Antonínu Rychtaříkovi.

Podle § 153a odst. 1, uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 a 2 o.s.ř..

Soud ve věci nařídil jednání, neboť má za to, že ohledně požadovaných úroků z prodlení nelze vydat rozsudek pro uznání. K nařízenému jednání se žalobce nedostavil, byl omluven.

Soud ve věci provedl listinný důkaz a to dohodu o uznání dluhu ze dne 2.1.2002, z níž vzal za prokázané, že Antonín Rychtařík jako věřitel poskytl dlužníku Karlu Pýchovi dne 23.10.2001 částku 500.000,- Kč. Dlužník s věřitelem se dohodli na následujícím splácení s tím, že počínaje 7.1.2002 bude dlužník týdně splácet věřiteli částku 100.000,- Kč. Částka bude vyplácena v hotovosti každý druhý den v týdnu s tím, že první splátka bude splatná dne 8.1.2002.

Soud v daném případě ohledně částky 500.000,- Kč rozhodl rozsudkem pro uznání, neboť tento základ nároku žalovaný uznal. Pokud pak jde o úroky z prodlení, postupoval soud podle § 517 odst. 1,2 občanského zákoníku. S ohledem na uznání dluhu měl žalovaný povinnost zaplatit Antonínu Rychtaříkovi poslední splátku dne 5.2.2002, je tedy v prodlení se zaplacením částky 500.000,- Kč počínaje dnem 6.2.2002. O výši úroku z prodlení bylo rozhodnuto podle nařízení vlády č. 142/1994, která je dána dvojnásobkem diskontní sazby platné ke dni prodlení. Protože ke dni prodlení 6.2.2002 platila diskontní sazba 3,25 %, činí úrok z prodlení 6,5 %. Úrok z prodlení pak byl přiznána od požadovaného dne, tj. od 7.4.2006. S ohledem na tyto skutečnosti rozhodl soud jak ve výroku I. uvedeno, když co do požadovaného úroku z prodlení ve smyslu nařízení vlády č. 163/2005 žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., žalobce měl ve věci úspěch, náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 20.000,- Kč.

Poučení: Proti rozsudku pro uznání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2, písm. a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání (předpoklady pro rozsudek pro uznání jsou dány tehdy, uzná-li žalovaný nárok a jde-li o takový nárok, o němž lze uzavřít a schválit smír).

Proti výroku o lhůtě k plnění a nákladech řízení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení rozsudku ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím

. soudu zdejšího.

V téže lhůtě je možno podat odvolání proti rozsudku pro uznání, pokud jsou odvolacím důvodem vady uvedené v § 205 odst. 2, písm. a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve dvou vyhotoveních.

Proti tomuto rozsudku je možno žalobcem podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve dvou vyhotoveních.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem plněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí, popř. exekuci.

V Kladně, dne 12. února 2007

JUDr. Evženie Vodová

Předsedkyně senátu

svědčí o vyhotovení
M. KOLA Jirkovská

224

20 Co 294/2007 - 118 -

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:
výrok dne 13.9.2007
výrok dne
a je vykonatelné dnem 13.9.2007

V Kladně

dne -7. 12. 2012

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Dlouhé a soudců JUDr. Ivany Muchové a JUDr. Pavly Havlíkové v právní věci žalobce **JUDr. Michala Račoka**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 49, správce dědictví po zůstaviteli Antonínu Rychtaříkovi, zemřelém dne 23.4.2003, zastoupeného JUDr. Janem Bacílkem, advokátem v Kladně, T.G. Masaryka 108, proti žalovaným **1) Františku Čechovi**, nar. 4.6.1949, bytem Libušina 253, Libušín, zastoupeného Mgr. Vojtěchem Veverkou, advokátem v Kladně, Nám. Starosty Pavla 40, **2) Tomáši Fenclovi**, nar. 3.1.1979, bytem Okružní 558, Klášterec nad Ohří a **3) Zdeňku Fridrichovi**, nar. 18.4.1963, bytem Havlíčkova 168/9, Kyjov, o zaplacení 120.000,- Kč s přísl., o odvolání prvního žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 15.11.2006 č.j. 14C 104/2005-75, **t a k t o :**

I. Rozsudek soudu I. stupně **s e** ve vztahu k prvnímu žalovanému **m ě n í** tak, že žaloba, že žalovaný 1) je povinen zaplatit společně a nerozdílně s žalovanými 2, 3 žalobci částku 120.000,- Kč s 2% úrokem z prodlení od 7.4.2005 do zaplacení **s e z a m í t á .**

II. Prvnímu žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění

Okresní soud v Kladně rozsudkem ze dne 15.11.2006 č.j. 14C 104/2005-75 uložil žalovaným zaplatit žalobci společně a nerozdílně 120.000,- Kč s 2% úrokem z prodlení od 7.4.2005 do zaplacení a náklady řízení 4.800,- Kč, vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Ze usnesení Okresního soudu v Kladně č.j. D 671/2003-33 ze dne 21.3.2005 zjistil soud I. stupně, že žalobce byl ustanoven správcem dědictví po Antonínu Rychtaříkovi, posledně bytem Velvary 239, zemřelém dne 23.4.2003. Správce dědictví byl pověřen vymožení částky 120.000,- Kč po žalovaných.

Soud I. stupně zjistil, že žalovaní byli pravomocně odsouzeni rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 10.4.2003 č.j. 6T 55/2002-1457 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 18.9.2003 č.j. 11To 299/2003-1645 pro trestný čin podvodu, kterého se mimo jiné dopustili tím, že zemřelého Antonína Rychtaříka uvedli v omyl tím, že mu slíbili zprostředkování půjčky, přičemž požadovali zaplacení akontace 120.000,- Kč. Žalovaný Tomáš Fencel vystavil zůstaviteli směnku, nechal na ní ověřit svůj podpis, převzal částku 120.000,- Kč s tím, že nedojde-li k poskytnutí půjčky, bude zůstaviteli akontace vrácena. Zůstaviteli, a dalším osobám, žádná půjčka poskytnuta nebyla, nebyla vrácena ani akontace, a tím vznikla zůstaviteli škoda 120.000,- Kč. Dědictví po zůstaviteli má připadnout státu jako odúmrtí, proto vyzval Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových všechny žalované dopisem ze dne 31.3.2005 k úhradě škody. Žalovaní škodu nezaplatili, proto se od 7.4.2005 dostali do prodlení.

Ve věci byl vydán platební rozkaz, proti kterému podal odpor první žalovaný, který namítl promlčení s tím, že se měl Antonín Rychtařík se svým nárokem připojit k trestnímu řízení. Zemřelý se však k trestnímu řízení nepřipojil, proto mu uplynula subjektivní promlčecí doba.

Žalobce k námitce promlčení uvedl, že nebylo povinností zůstavitele se připojit k trestnímu řízení. Promlčecí doba u úmyslného trestného činu činí deset let.

Soud I. stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že žalovaní odpovídají za škodu podle § 420 odst. 1 o.z., podle § 438 o.z. společně a nerozdílně, neboť spáchali trestný čin podvodu. Žalovaní jsou v prodlení s plněním od 7.4.2005, tedy od doby, kdy byli vyzváni k plnění. Pokud jde o námitku promlčení, měl soud I. stupně za prokázané, že peníze převzal žalovaný Fencel, zemřelý Rychtařík se dozvěděl o tom, že za vzniklou škodu odpovídá první žalovaný až z rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o jeho vině, neboť se k trestnímu řízení s náhradou škody nepřipojil. Rozsudek nabyl právní moci až 18.9.2003, a od této doby běžela poškozenému subjektivní promlčecí doba.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání žalovaný, který namítal, že soud I. stupně nesprávně posoudil běh dvouleté subjektivní promlčecí lhůty. Poškozený Antonín Rychtařík věděl, že kromě žalovaného Fencle ve věci vystupuje i první žalovaný, a to nejpozději ode dne, kdy mu bylo jako poškozenému sděleno usnesení o zahájení trestního stíhání. Od této doby mohl v trestním řízení uplatnit nárok na náhradu škody. Nárok žalobce je proto promlčen. Navrhl, aby byl rozsudek soudu I. stupně změněn tak, že se žaloba vůči prvnímu žalovanému zamítá.

Žalobce před odvolacím soudem ve svém vyjádření uvedl, že soud I. stupně správně dospěl k závěru, že subjektivní promlčecí doba počala běžet až od právní moci odsuzujícího trestního rozsudku. Nárok na náhradu škody tedy není promlčen, proto navrhl, aby byl rozsudek soudu I. stupně potvrzen.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Soud I. stupně zcela správně zjistil, že žalovaní byli odsouzeni za trestný čin podvodu, kterého se dopustili i vůči zemřelému Antonínu Rychtaříkovi. Správně dospěl k závěru, že je

soud vázán podle § 135 odst. 1 o.s.ř. odsuzujícím trestním rozsudkem, a to o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal. Bylo tedy prokázáno, že žalovaní odpovídají za škodu podle § 420 odst. 1 a § 438 o.z., neboť způsobili zemřelému Antonínu Rychtaříkovi škodu ve výši 120.000,- Kč úmyslným trestným činem, za který byli pravomocně odsouzeni.

Odvolací soud se dále zabýval námitkou promlčení. Podle § 106 odst. 1, 2 o.z. právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

Z hlediska počátku běhu subjektivní promlčecí doby se znalost poškozeného o osobě škůdce váže k okamžiku, kdy obdržel informaci, na jejímž základě si může učinit úsudek, která konkrétní osoba je za škodu odpovědná; tento okamžik zpravidla nelze ztotožnit s datem právní moci trestního rozsudku, jímž byl škůdce odsouzen za trestný čin, kterým škodu způsobil (rozsudek NS ČR 25 Cdo 519/2002 – Soubor 2145/27).

Odvolací soud doplnil řízení provedením důkazů k tomu, kdy se zemřelý Antonín Rychtařík dozvěděl, která osoba je za škodu odpovědná, tedy, zda lze ztotožnit tento okamžik s právní mocí trestního rozsudku, jak to učinil soud I. stupně.

Z trestního spisu Okresního soudu v Kladně sp.zn. 6T 55/2002 bylo zjištěno, že prvnímu žalovanému bylo sděleno obvinění z trestného činu podvodu spáchaného ve spolupachatelství s druhým a třetím žalovaným dne 26.10.2001. Zemřelý Antonín Rychtařík byl jako svědek vyslechnut dne 14.9.2001. Ve své výpovědi uvedl, že dne 29.12.2000 se sešel u hotelu Kladno s žalovanými Čechem a Fenclem. Oba jej požádali o zálohu na poskytnutí úvěru s tím, že mu dají směnku potvrzenou notářem. Téhož dne si nechali potvrdit směnku notářem, kde také předal žalovanému Fenclovi 120.000,- Kč. Když se mu ve stanovené lhůtě nikdo neozval, volal nejprve žalovanému Fenclovi, který měl nedostupnou stanici, proto se obrátil na prvního žalovaného. První žalovaný s ním jednal asi dva měsíce s tím, že zatím nebyla prověřena jeho bezúhonnost, poté mu sdělil, že jde zřejmě o podvod. Spojil se i s žalovaným Fenclem, který mu sdělil, že peníze nemá, neboť je předal žalovanému Fridrichovi, který je v zahraničí. Poté se Antonín Rychtařík obrátil na vymahačskou firmu, která však žalovaného Fencle nesehnala. Podle potvrzení ze dne 29.12.2001 převzal finanční částku žalovaný Fencel, který také vystavil a podepsal směnku na částku 120.000,- Kč. Z obžaloby bylo zjištěno, všichni žalovaní byli obžalováni, že v době od listopadu do dubna 2001 v Kladně a dalších místech nabízeli poskytnutí nebankovních úvěrů od neexistujících firem, přičemž požadovali akontaci ve výši 3 – 5 % z požadované půjčky. K poskytnutí půjčky však nedošlo, akontaci nevrátili, neboť si vypláceli provize a zbývající částky předali obviněnému Kalitovi. Takto způsobili společným jednáním škodu ve výši 3.333.000,- Kč, mimo jiné i Antonínu Rychtaříkovi ve výši 120.000,- Kč. Obžaloba byla zaslána všem poškozeným dne 10.7.2002, tedy i Antonínu Rychtaříkovi se sdělením, že byla podána obžaloba na všechny žalované, že spáchali trestný čin podvodu ve spolupachatelství, čímž způsobili škodu, mimo jiné i Antonínu Rychtaříkovi ve výši 120.000,- Kč.

Z provedených důkazů bylo odvolacím soudem zjištěno, že zemřelý Antonín Rychtařík o nebankovním úvěru jednal nejenom s žalovaným Fenclem, ale i s prvním žalovaným. Od počátku tedy věděl, že se na trestném činu podvodu podílel i první žalovaný. I když peníze předal druhému žalovanému, který mu vystavil směnku, o vrácení peněz jednal i s prvním žalovaným. Nejpozději se o tom, že za škodu odpovídá i první žalovaný dozvěděl z obžaloby, která mu byla zaslána dne 10.7.2002. Od této doby mu běžela dvouletá subjektivní promlčecí doba. Je pravdou, že zemřelý Antonín Rychtařík neměl povinnost se připojit k trestnímu řízení s náhradou škody, nic to však nemění na skutečnosti, že poprvé mohl uplatnit nárok na náhradu škody připojením se k trestnímu řízení poté, kdy byl

vyrozuměn o tom, kdo trestný čin spáchal, a v jaké výši mu vznikla tímto trestným činem škoda.

Vzhledem k tomu, že žaloba na náhradu škody byla podána dne 8.4.2005, tedy po uplynutí subjektivní promlčecí doby, odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm.b) o.s.ř. ve vztahu k prvnímu žalovanému rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že se žaloba zamítá.

O náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně i před odvolacím soudem bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, 2 o.s.ř., § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 150 o.s.ř. Podle § 150 o.s.ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

V projednávané věci bylo v řízení prokázáno, že první žalovaný způsobil škodu úmyslným trestným činem podvodu, kdy od zemřelého Antonína Rychtaříka spolu s druhým žalovaným vylákal 120.000,- Kč. V průběhu subjektivní promlčecí doby Antonín Rychtařík dne 23.4.2003 zemřel. Z obsahu spisu je zřejmé, že žaloba nebyla podána včas právě z tohoto důvodu. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání nákladů řízení úspěšnému prvnímu žalovanému.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

V Praze dne 29.srpna 2007

JUDr. Eva Dlouhá, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Romana Galbavá

